

عنوان مقاله:

سنجش سطوح توسعه یافتگی محلات و تعیین محلات نابسامان شهری با استفاده از تکنیک های کمی (مطالعه موردی: شهر بناب)

محل انتشار:

مجله پژوهش و برنامه ریزی شهری، دوره 5، شماره 17 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

عیسی پیری - دانشگاه تبریز

اصغر رشیدی ابراهیم حصاری - تبریز

الی ناز بابایی - دانشگاه تبریز

حامد روشنایی - تبریز

خلاصه مقاله:

در ادبیات نظری و چارچوب شناختی متحول در علوم اجتماعی، مفهوم توسعه ابتدا در واکنشی انتقادی به مفهوم رشد اقتصادی و مفهوم توسعه پایدار در برابر مفهوم توسعه وجود آمد. این مقاله ی به بررسی، شناخت و تحلیل ساختارهای اقتصادی، اجتماعی، کالبدی- فضایی و زیربنایی محلات شهر بناب و سنجش میزان برخورداری آنها با استفاده از تکنیکهای کمی مختلف مانند تکنیکهای توسعه یافتگی موریس، تکنیک تحلیل سلسله مراتبی، تاپسیس می پردازد. طوری که هر تکنیک نتایج تکنیک متفاوت دیگر را کنترل می نماید. اهداف تحقیق؛ تحلیل عوامل موثر در توسعه شهر بناب، سنجش سطوح توسعه یافتگی محلات با استفاده از تکنیکهای کمی و تعیین اولویتهای اقدام و برنامه ریزی محلات است. این تحقیق از لحاظ ماهیت و روش تحلیلی- توصیفی است. نوع تحقیق کاربردی بوده و جامعه آماری تحقیق محدوده ی مکانی محلات شهر بناب است. با استفاده از فرمول عمومی کوکران حجم نمونه ۴۰۰ نفر انتخاب شده است. جهت نمایش فضایی محلات و یافته های پژوهش از نرم افزار Arc GIS بهره مند شده ایم. یافته های تحقیق نشان می دهد که گسستی آشکار بین محلات مختلف شهر بناب به لحاظ برخورداری در انواع شاخصهای مورد بررسی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

تکنیک توسعه یافتگی موریس، تکنیک تحلیل سلسله مراتبی، تکنیک TOPSIS، اسکان غیر رسمی، بناب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1916510>

